

Hava fingið nýggjan nevndarlim

Tað er synd at siga, at tað eru hendar stórar broytingar í nevndini í Grindamannafelagnum, síðani ta varð stovnað fyri 26 árum síðani, í 1993.

Nevndarlimirnir hava verið ógvuliga støðugur, eitt nú hava bæði Ólavur Sjørðarberg og Hans Jacob Hermansen verið í nevndini frá fyrsta degi, og triði nevndarlimurin, Regin Jespersen í Sørvági, hevur eisini verið í nevndini í fleiri ár.

Tey fyrstu árin var Hans Jacob Hermansen, formaður, men í nógv ár hevur hann verið kassameistari, og Ólavur Sjørðarberg hevur verið formaður.

Men á aðalfundinum í Grindamannafelagnum leygardagin, takkaði Hans Jacob Hermansen fyri seg og tók ikki við afturvali.

Men nevndin skeyt upp at velja Heina Magnussen í Havn í nevndina fyri Hans Jacob Hermansen, og hann varð einmælt valdur.

Nevndin hevur ikki skipað seg enn síðani aðalfundin, men tað verður gjørt á fundi í næstum.

Varalimir í nevndini eru Gutti Guttesen úr Bø, Hans Højgaard úr Havn og Elmar Simonsen úr Hvannasundi.

Hans Jacob Hermansen sigur at hesa tíðina, síðani Grindamannafelagið varð stovnað, hevur tað havt eitt sera gott samstarv við bæði myndugleikar og grindamenn um alt landið. Hann sigur, at eitt endamálið við felagnum var at bota um drápháttin og at skipa grundadrápið betri, og tað heldur hann hevur eydnast væl.

VILJA HAVA GRINDADRÁP Á MENTANARLISTA HJÁ ST

– Vit skulu bara vera opin og erlig, tí vit hava einki at fjala, sigur Ólavur Sjørðarberg, formaður í Grindamannafelagnum

GRINDADRÁP Vit hava dugað sera væl at tikið teir felagsskapir sum mótmæla grindadrápi, men hóast vit ikki síggja mótmælisfólkini longur, eru tey enn ímillum okkum, ávarar formaðurin í Grindamannafelagnum

Áki Bertholdsen

Grindamannafelagið fer nú at søkja um at fáa grindadráp á altjóða listan hjá ST yvir livandi mentan.

Tað er UNESCO, sum er felagsskapurin hjá ST fyri útbúgving, vísindi og mentan, sum er farin at skráseta livandi mentan um allan heim.

Í Føroyum hevur serliga verið tosað um at skráseta

føroyskan dans og føroyskt bátasmið, men enn er tað bara føroyski báturin, sum er skrásettur hjá UNESCO, sum livandi mentan.

Men hesa seinastu tíðina hevur nevndin í Grindamannafelagnum eisini umrøtt møguleikan at fáa grindadrápið á listan, og Ólavur Sjørðarberg, formaður í felagnum, sigur, at hann er nú farin undir at skriva umsóknina.

Tað er ein nevnd við umboðum frá Tjóðsavninum, Fróðskaparsetrinum og Mentamálaráðnum, sum viðger tey uppskot, ið verða send.

Á aðalfundinum í Grindamannafelagnum í Havn leygardagin, staðfesti Ólavur Sjørðarberg, at grindin er ein partur av okkara aldargomlu matmentan og eisini partur av okkara virðisgrundarlagi, á saman hátt sum okkara mál, okkara dansur, okkara byggisið.

– Grindin er ein týðandi partur av tí at lívbjarga sær í Føroyum. Grindin, og alt sum har til hoyrir av mentan og sosialari samveru, og soleiðis sum grindadráp og grind-

býtið er skipað, er eisini ein partur av okkara søgu.

– Tað er søgan um eitt fólk, ið bygd hetta land, og sum vildi fjølgast her, og sum enn byggir og búleikast í einum veðurbardum umhvørvi, sigur hann.

Hann vísir á, at grind hevur verið dripin víða hvar, bæði í Noregi, í Hetlandi, í Nýfundlandi, og aðrastaðni, men tað eru bara vit, sum

» Hesi fólkini síggjast ikki so væl longur tí tey fjala seg

framvegis drepa grind. Men mátin, vit býta grind upp á, er helst serføroyskur, leggur hann afturat.

Eitt gott og friðarligt ár

Annars heldur Ólavur Sjørðarberg, at hetta hevur verið

eitt av teimum góðu grindarárunum, og hartil hevur tað eisini verið friðarligt.

– Øll økini finga nakað av grind og samstundis hava sýslumennirnir hegnisliga býtt grind tvørtur um grind-aðki, tá ið nokk av grind annars hevur verið í einum øki.

Hann vísir eisini á, at hetta seinasta árið hava vit ikki sæð stórvegis til teir sokallaðu umhvørvisfelagsskapirnar.

Men tað merkir kortini ikki, at teir ikki hava verið her. Tvørtur ímóti hava umboð fyri teir verið til staðar í fleiri grindadrápum og hava sent meira ella minni beinleiðis frá teimum.

Hann sigur, at springaradrápið í Hvalvík seinasta heyst er eitt gott dømi um tað.

– Hesi fólkini síggjast ikki so væl longur tí tey fjala seg í fjøldini ávarar hann. Tí er tað sera umráðandi, at allir grindamenn gera sítt arbeiðið lítaleyst, og at grind-aformenn hava eitt neyvt eftirlit við drápinum, sigur hann.

Annars heldur hann, at føroyingar hava dugað sera

væl at tikið ágangin og mótmælini móti grindadrápi frá umhvørvisfelagsskapunum.

Ein partur av hesum er at vera blíð og fryntlig ímóti teimum, sum koma higar í sambandi við grindadráp.

Her hugsar hann ikki minst um útlenskar journalistar, sum koma higar at lýsa grindadráp, bæði journalistar frá bløðum, sjónvarpsrásum og útvarpsrásum.

Eisini hetta faran árið hava fleiri journalistar verið í Føroyum og vilja lýsa grindadráp og í hesum sambandi hevur Grindamannafelagið ein týðandi leiklut at hjálpa teimum við upplýsingum, og at fáa samband við fólk.

– Her skulu vit bara vera opin og erlig, fyríkomandi og fryntlig, sigur Ólavur Sjørðarberg.

Hann staðfestir somuleiðis, at alheims dálkingin av vøtnum, áum og heimsstovnum er ein nógv størri hóttan móti grindastovninum enn teir fáu hvalirnir, vit taka úr honum.